

İsrail Mısır'da

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yaratılış 46; Romalılar 10:12, 13; Yaratılış 47; Yaratılış 48; Elçilerin İşleri 3:25, 26; Yaratılış 49; Filipililer 2:10; Yaratılış 49:29-50:21.*

HATIRLAMA METNİ: “İsrail Mısır’da Goşen bölgesine yerleşti. Orada mülk sahibi oldular, çoğalıp arttılar” (*Yaratılış 47:27*).

Yaratılış kitabı Yakup’un da Yusuf’un da hayattaki son yıllarını kapsamaktadır. Yakup’un, Mısır’a yerleşmek için (*Yaratılış 47*), Kenan ülkesinden ayrıldığı (*Yaratılış 46*) görüyoruz. Yakup Mısır’da ölecekti (*Yaratılış 49:29-50:21*). Fakat Mısır’a yerleşmiş bulunmalarına rağmen, Vaat Edilen Ülke umudu arka planda geniş yer kaplamaya devam ediyordu (*Yaratılış 50:22-26*).

Yakup Mısır’a varır varmaz Firavun’u bereketledi (*Yaratılış 47:10*) ve böylece (elbette kısmen) İbrahim’e verilen uluslara bereket olma vaadini yerine getirmiş oldu (*Yaratılış 12:3*). Daha sonra, ölmek üzereyken de Yusuf’un oğullarını bereketledi (*Yaratılış 48*). Yakup ayrıca kendi oğullarını da bereketledi (*Yaratılış 49:1-28*) ve İsrail’in gelecekteki 12 oymağı bağlamında her biri için etkileyici öngörülerde bulundu (*Yaratılış 49:1-27*).

Fakat İsrail’in Mısır’da, sürgünde yabancılar olarak “ikamet ediyor” olduğu gerçeği, Vaat Edilen Ülke umudu ile gerilim halindeydi. Ve her ne kadar Yaratılış Kitabı’nın kendisi İsrail’in çocukları Mısır’dayken bitiyor olsa da, Yusuf’un son sözlerinden bazıları başka bir yere işaret ediyordu: “Ben ölmek üzereyim... Ama Tanrı kesinlikle size yardım edecek; sizi İbrahim’e, İshak’a, Yakup’a ant içerek söz verdiği topraklara götürecektir” (*Yaratılış 50:24*).

*25 Haziran Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Yakup Yusuf'a Gidiyor

Yaratılış 46. bölümü okuyun. Yakup'un Kenan ülkesinden ayrılması ne önem taşımaktadır?

Yakup Kenan ülkesindeki evinden ayrılırken umutla doluydu. Vaat Edilen Ülke'yi terk etmek için ihtiyacı olan hareket gücünü bir daha aç kalmayacağına dair güvence ve Yusuf'un hayatta olduğu haberi vermiş olmalı.

Yakup'un ayrılışı da İbrahim'in yaşadıklarına benziyor fakat o durumda İbrahim Vaat Edilen Ülke'ye doğru gidiyordu. Yakup da İbrahim'in Tanrı'dan işittiği aynı vadi, yani onu "büyük bir ulus" yapacağını işitti (*Yaratılış 46:3; Yaratılış 12:2 ile karşılaştırın*). Tanrı'nın buradaki çağrısı, aynı zamanda İbrahim ile olan antlaşmasını da anımsatıyor; her iki durumda da Tanrı, ihtişamlı bir gelecek vaadini taşıyan, aynı güven veren sözleri kullanmıştı: "korkma" (*Yaratılış 46:3; Yaratılış 15:1 ile karşılaştırın*).

İsrail'in Mısır'a giden çocuklarının, kızları da dahil edilerek kapsamlı bir şekilde listelenmesi (*Yaratılış 46:7*), Tanrı'nın daha hiç çocuğu yokken İbrahim'e verimli olacağına dair verdiği sözü hatırlatıyor. Yusuf ve iki oğlu da dahil edilerek toplamda "yetmiş" sayısına ulaşılması, bütünlük düşüncesini ifade etmektedir. Mısır'a giden "İsrail'in tamamıydı." Ayrıca 70 sayısının ulusların sayısına karşılık gelmesi (*Yaratılış 10*) dikkat çekicidir. Bu, Yakup'un yolculuğunda mevzubahis olanın aynı zamanda tüm ulusların kaderi olduğunu düşündürüyor.

Bu hakikat ancak uzun yıllar sonra, çarımhtan ve elbette sadece İbrahim'in çocukları için değil, her yerdeki tüm insanlık için olan kurtuluş tasarısının bütünüyle açıklanmasından sonra daha da belli olacaktı.

Diğer bir deyişle, bu aileyle ilgili öyküler, İbrahim'in soyu ve onlardan alabileceğimiz tüm manevi dersler ne kadar ilginç olurlarsa olsunlar, bunların Tanrı'nın Sözü'nde yer bulmalarının sebebi, kurtuluş tarihinin bir parçası olmalarıdır; bunlar Tanrı'nın bu düşmüş gezegendeki mümkün olduğunca çok kişiye kurtuluş getirme tasarısının parçalarıdır.

"Çünkü Yahudi-Grek ayrımı yoktur, aynı Rab hepsinin Rabbi'dir. Kendisini çağırınların tümüne eli açıktır. 'Rab'bi adıyla çağırın herkes kurtulacak" (*Romalılar 10:12, 13*). **Pavlus burada müjdenin evrenselliğini gösteren ne söylüyor? Daha da önemlisi, bu sözler bir kilise olarak müjdenin yayılmasına yardım etmek için ne yapıyor olmamız gerektiğine dair bize ne söylüyor?**

Yakup Mısır'a Yerleşiyor

Yakup, Yusuf'un yaşadığı ve Mısır'da olduğu haberini almış olmasına rağmen, Rab'bin ona "gece rüyaları" (*Yaratılış 46:2 KM*) göstermiş ve bu rüyalarda ona oradan ayrılmayı emretmiş olması çok ilginçtir. Yakup Vaat Edilen Ülke'yi tüm yerler arasından Mısır için terk etti. Mısır daha sonraları Tanrı'nın halkının gitmek istemediği tek yer olarak hatırlanacaktı (*Yasa'nın Tekrarı 17:16*).

Yaratılış 47. bölümü okuyun. Bu öyküde hangi manevi gerçekleri ve ilkeleri bulabiliriz?

"Yusuf beş kardeşini Firavun'a takdim etmek ve ondan gelecekteki evleri için tahsis edilen araziye almak üzere getirdi. Başbakanına olan minnettarlığı hükümdarı onları devlet kademelerine getirerek şereflendirmeye sevk edebilirdi; fakat Yehova'ya ibadete sadık kalan Yusuf, kardeşlerini putperest bir sarayda maruz kalacakları ayartılardan korumaya çalıştı; dolayısıyla onlara kral tarafından sorulduğunda mesleklerini açıkça söylemelerini tavsiye etti. Yakup'un oğulları bu tavsiyeyi yerine getirerek, ülkede misafir olmaya geldiklerini, orada kalıcı sakinler olmayacaklarını, dolayısıyla istedikleri takdirde gitme haklarını saklı tutacaklarını belirtmeyi de unutmadılar. Kral onlara, teklif edildiği üzere 'memleketin en iyi yerinde,' Goşen bölgesinde bir yurt temin etti."—Ellen G. White, *Atalar ve Peygamberler*, s. 233.

Firavun da bilgelik göstererek bu konukları ev sahiplerinin başlılarıyla hayatlarını sürdüren dilenciler olmaya teşvik etmedi. Yeni çevrelerine daha iyi uyum sağlamaları için, onlara "ne iş" (*Yaratılış 47:3*) yaptıklarını sordu. Ayrıca onların maharetlerinden yararlanmak konusunda da hevesliydi, hatta aralarında becerikli olanların davarlarına bakmasını önerdi (*Yaratılış 47:6*).

Daha sonra, Yakup ecnebi, mevki olarak aşağı, yabancı olmasında rağmen ülkenin yöneticisinin karşısına dikildi ve metinde söylendiği gibi, "firavunu kutsadı" (*Yaratılış 47:7*). O, *mevkice aşağı olan kişi, kudretli Mısır'ın hükümdarı olan Firavunu kutsadı öyle mi?* Bunun sebebi ne olabilir?

Amad lifney, "huzuruna çıkma" (*Yaratılış 47:7*) fiili normalde kahinlikle ilgili konularda kullanılmaktadır (*Levililer 14:11*). Eski Mısır'da firavunun en yüksek mevkideki kahinin statüsünde olduğu düşünülürse, bu, manevi anlamda Yakup'un Mısır'ın en yüksek mevkideki kahininden daha yüksekte, Firavun'un kendisinden bile daha yüksekte olduğu anlamına geliyor.

Hayatta hangi mevkide olursak olalım, başkalarına karşı olan davranışlarımızda, "Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkı" (1.Petrus 2:9) olmamız bizim için ne ifade etmelidir? İmanımız bize hangi sorumlulukları yüklemektedir?

Yakup Yusuf'un Oğullarını Bereketliyor

Yakup ölüme yaklaştıkça, Beytel'e ilk dönüşünde (*Yaratılış 35:1-15*), Tanrı'dan yenilenen "sonsuz dek mülk" (*Yaratılış 48:4*) vaadini aldığını anımsadı. Bu vaat ilk olarak İbrahim'e verilmişti (*Yaratılış 17:8*). Bu sebeple, ölümün yaklaştığını hissettiği o günlerde Vaat edilen Ülke umudu, umudunu besleyen teselli edici bir düşünce oldu. Yakup daha sonra Yusuf'un Mısır'da doğmuş olan iki oğluna döndü ve onları bereketledi fakat bunu kendi soyuyla ilgili olan gelecek vaadi bağlamında yaptı.

Yaratılış 48. bölümü okuyun. Yakup burada neden diğer torunlarını değil de Yusuf'un iki oğlunu bereketledi?

Yakup torunları arasında sadece Yusuf'un iki oğlu Manaşşe ve Efraim'i bereketledi. Onlar böylelikle torun statüsünden oğul statüsüne yükseltilmiş oldu (*Yaratılış 48:5*). Yakup'un bereketlemesi ikinciye (Efraim), birinci (Manaşşe) üzerinde bir üstünlük verse de, özünde Yusuf'la ilgiliydi (*Yaratılış 48:15*).

Burada gördüğümüz Tanrı'nın geçmişte onlara olan bağlılığı ve gelecekte onlara vaat ettikleri ile ilgili kişisel bir tanıklıktır. Yakup İbrahim'in ve İshak'ın, onlara yiyecek ve korunma sağlayan Tanrı'sından bahsediyor (*Yaratılış 48:15*). "Beni bütün kötülüklerden kurtaran" (*Yaratılış 48:16*) aynı Tanrı'dır. Yakup'un aklında aynı zamanda, güreştiği (*Yaratılış 32:29*) ve onun adını Yakup'tan İsrail'e değiştiren (*Yaratılış 32:26-29*), "Beytel'in Tanrısı" (*Yaratılış 31:13*) vardı.

Yakup Tanrı'nın kötülüğü iyiliğe dönüştürdüğü tüm bu yaşananlardan bahsederek, O'nun, kendisi ve Yusuf için yapmış olduğu gibi torunlarının mevcut durumdaki yaşamlarıyla ilgileneceğine dair umudunu ifade ediyor ve aynı zamanda soyundan gelenlerin Kenan ülkesine dönecekleri geleceği de düşünüyordu. Bu umut Şekem'den bahsetmesinden açıkça anlaşılıyor (*Yaratılış 48:22*). Şekem sadece satın almış olduğu bir toprak değil (*Yaratılış 33:19*), aynı zamanda Yusuf'un kemiklerinin gömüleceği (*Yeşu 24:32*) ve ülkenin İsrail'in oymakları arasında tanzim edileceği yerd (Yeşu 24:1). Tüm bu olup biten içerisinde, Yakup Tanrı'nın vaatlerini aklında tutmayı sürdürüyordu. Tanrı, "yeryüzündeki bütün halkların" (*Yaratılış 12:3*) o aile aracılığıyla bereketleneceğini söylemişti.

Elçilerin İşleri 3:25, 26 ayetlerini okuyun. Petrus'a göre Yaratılış 12:3 ayetindeki bu vaat nasıl tamamlanacaktı? Biz kendimiz bu bereketi nasıl aldık?

Yakup Oğullarını Bereketliyor

Yaratılış 49:1-28 ayetlerini okuyun. Yakup'un oğullarını bereketlemesinin manevi açıdan önemi nedir?

Yakup, İsrail'in oymaklarının yakın gelecekteki tarihiyle ilgili peygamberlik sözlerinin ötesinde Mesih'i ve nihai kurtuluş umudunu görmüştü. Bu umut, Yakup'un "son günlerde" (*Yaratılış 49:1 KM*) ifadesini kullandığı sözlerinde zaten belirtilmişti. Bu, Mesih kralın gelişinden bahseden teknik bir ifadeydi (*Yeşaya 2:2, Daniel 10:14*).

Metin daha sonra bu adamların her birinin gelecekteki soyundan bahsediyor. Bunlar, sanki her birinin yaşayacaklarını Tanrı istemiş gibi önceden belirlenmiş kaderler değildir; tersine bunlar onların ve onların çocuklarının karakterlerinin gerçekleştirecekleri şeylere dair ifadelerdir. Örneğin, Tanrı'nın bir kişinin masum birini öldüreceğini bilmesiyle, Tanrı'nın katilden bunu yapmasını istemiş olması birbirinden tamamen farklı iki şeydir.

Yaratılış 49:8-12 ayetlerini okuyun. Burada hangi peygamberlik sözü verilmiştir ve neden önemlidir?

Tanrı, insan iradesinin üzerinde ve ötesinde geleceği bilmektedir ve Mesih'in Yahuda'nın soyundan gelmesini düzenlemiş olan da O'dur. Bir aslanın temsil ettiği (*Yaratılış 49:9*) Yahuda (*Yaratılış 49:8-12*), saltanatı ve övgüyü ifade etmektedir. Yahuda soyundan kral Davut gelecekti fakat aynı zamanda *shalom*, "esenliği" (*Yeşaya 9:6, 7*) getirecek olan Şilo gelecekti ve "uluslar onun sözünü dinleyecek[ti]" (*Yaratılış 49:10*).

Yahudiler uzun zamandır bunu Mesih'e işaret eden bir peygamberlik sözü olarak görmekteydiler ve Hristiyanlar da bu metnin İsa'yı işaret ettiğini görmüşlerdir. "Uluslar onun sözünü dinleyecek" (*Yaratılış 49:10*) belki de Yeni Ahit'teki "İsa'nın adı anıldığında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün" (*Filipililer 2:10*) vaaadinin bir habercisiydi.

Ellen G. White şöyle yazmıştı: "Ormanın kralı aslan bu oymak için uygun bir simgedir; ondan Davut ve Davut'un Oğlu, Şilo, gerçek 'Yahuda oymağının Aslanı,' tüm güçlerin nihayet önünde eğileceği ve tüm ulusların saygılarını sunacağı Kişi çıkmıştır."—Ellen G. White, *Atalar ve Peygamberler*, s. 236.

Biz neden şimdi, tüm uluslar bile bunu yapmadan önce İsa'ya saygımızı sunmalıyız?

Vaat Edilen Ülke Umudu

Yaratılış 49:29-50:21 ayetlerini okuyun. Yaratılış Kitabının kapanışında hangi büyük umut konuları bulunmaktadır?

Yaratılış kitabının kapanışı umutla dolu üç olaydan oluşmaktadır.

İlki, İsrail'in Vaat Edilen Ülke'ye döneceği umududur. Yaratılış kitabının yazarı olan Musa, Yakup'un ve Yusuf'un ölümlerini ve gömülmesini Vaat Edilen Ülke'ye işaret eden olaylar olarak tarif ediyor. Yakup bereketlemesinin ve "İsrail'in on iki oymağı" (*Yaratılış 49:28*) hakkındaki peygamberlik sözünün hemen ardından, ölümünü düşündü ve oğullarına kendisini Kenan ülkesine, Sara'nın da gömüldüğü Makpela mağarasına gömmelerini emretti (*Yaratılış 49:29-31*). Onun Kenan ülkesine hareket eden cenaze törenini tarif eden öykü, birkaç yüzyıl sonra Mısır'dan Çıkış'ın müjdecisi oldu.

İkincisi, Tanrı'nın kötülüğü iyiliğe çevireceği umududur. Yakup'un ölümü ve gömülmesi sonrasında Yusuf'un kardeşleri geleceklerinden endişe etmeye başladılar. Yusuf'un şimdi öcünü alacağından korkuyorlardı. Yusuf'un yanına geldiler ve önünde yere kapanarak onun kulları olmaya hazır olduklarını söylediler (*Yaratılış 50:18*). Bu, Yusuf'un peygamberlik düşlerini akla getiren bir sahneydi. Yusuf onlara güvence verdi ve "korkmayın" (*Yaratılış 50:19*) dedi. Bu ifade geleceğe atıfta bulunuyordu (*Yaratılış 15:1*) çünkü ona karşı kötülük düşünülüyordu fakat Tanrı "o kötülüğü iyiliğe" (*Yaratılış 50:20*) çevirmiş ve olayların akışını kurtuluşa doğru döndürmüştü (*Yaratılış 50:19-21; Yaratılış 45:5, 7-9 ile karşılaştırın*). Yani, insanların pek çok yanlışına rağmen, Tanrı'nın takdiri hüküm sürecekti.

Üçüncüsü de Tanrı'nın düşkün insan ırkını kurtaracağı umududur. Yusuf'un, Yaratılış kitabının bu son ayetinde belirtilen ölümü sadece Yusuf'un ölümü olmakta çok daha engindir. İlginç olan, Yusuf kemiklerinin gömülmesi emrini vermedi. Tersine, "Tanrı kesinlikle size yardım edecek... O zaman kemiklerimi buradan götürürsünüz" (*Yaratılış 50:25*) sözleriyle geleceğe işaret etti. Ve onlar da yıllar sonra bu sözlere doğrudan itaat ederek bunu gerçekleştirdiler (*bkz. Mısır'dan Çıkış 13:19*). Nihayetinde, Vaat Edilen Ülke, Kenan ülkesi umudu nihai kurtuluş umuduna, yenilenme umuduna, yeni bir gökteki ve yeni bir yeryüzündeki yeni bir Yeruslaim umuduna işaret eden bir simge, bir habercidir. Bu hepimizin nihai umududur, Şilo'nun ölümüyle kesinliğe kavuşturulmuş olan bir umut.

Vahiy 21:1-4 ayetlerini okuyun. Bu ayetler sahip olduğumuz en büyük umudu nasıl temsil etmektedir? Bu vaat olmasa, tüm sorunlarımızın sona ermesi için yalnız başımıza ölmek dışında hangi umuda sahibiz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa* 1. Cilt'ten, 120-132 sayfaları arasındaki "Yusuf ve Kardeşleri" bölümünü okuyun.

"Yusuf'un hayatı Mesih'in hayatını örnekler. Yusuf'un kardeşlerini onu köle olarak satmak üzere harekete geçiren kıskançlıktı; onun kendilerinden daha büyük olmasını engellemeyi umdular. Mısır'a götürüldüğünde ise, artık rüyalarıyla canlarının sıkılmayacağını, onların gerçekleşmesi için tüm ihtimalleri ortadan kaldırdıklarını düşünerek kendilerini avuttular. Fakat tuttukları yol Allah tarafından değiştirilerek, önlemeye çalıştıkları olayı bizzat meydana getirdi. Aynı şekilde Yahudi rahipler ve ihtiyarlar da Mesih'i kıskanmışlar, insanların dikkatini kendilerinden uzaklaştıracığından korkmuşlardı. Kral olmasını engellemek için O'nu ölüme mahkûm ettiler, ancak böylelikle bizzat bu sonucu meydana getirdiler.

"Yusuf Mısır'daki esareti yoluyla babasının ailesine kurtarıcı oldu; ancak bu durum ağabeylerinin suçunu hafifletmedi. Mesih'in düşmanları tarafından çarpmıha gerilmesi de O'nu insanlığın Kurtarıcısı, düşkün neslin Kaldırıcısı ve tüm dünyanın Hâkimi yaptı; ancak O'nu öldürenlerin suçu, adeta Allah'ın sağlayıcı eli olayları Kendi yüceliği ve insanlığın iyiliği yararına kontrol etmemişçesine çirkindi.

"Yusuf'un kendi ağabeyleri tarafından satılması gibi, Mesih de Kendi öğrencilerinden biri tarafından en sert düşmanlarına satıldı. Yusuf erdemli oluşundan ötürü haksız yere suçlanarak hapse atılmıştı; İsa da doğrulukla sürdürdüğü özverili hayatının günaha azar niteliğinde olmasından ötürü hor görülerek reddedildi; hiçbir suçu olmadığı halde yalancı şahitlerin tanıklığıyla mahkûm edildi. Yusuf'un adaletsizlik ve zulüm karşısındaki sabrı ve alçakgönüllülüğü, yapmacık davranan ağabeylerine gösterdiği gönüllü bağışlayıcılığı ve asil cömertliği, Kurtarıcı'nın kötü insanların fesatlıklarına ve hakaretlerine şikâyet etmeksizin tahammülünü ve yalnızca Kendisini öldürenlere değil, günahlarını itiraf ederek bağışlanma arayışıyla O'na gelen herkese yönelik bağışlayıcılığını temsil etmektedir."—Ellen G. White, *Atalar ve Peygamberler*, s. 239, 240.

Tartışma Soruları:

1. Yakup öldüğünde, Yusuf'un ağabeyleri onun şimdi kendilerinden intikam alacağından korktular. Bu, onların hâlâ barındırdıkları suçluluk duygusu hakkında bize ne öğretmektedir? Peki, Yusuf'un tepkisi suçluları bağışlamak konusunda bize ne öğretiyor?
2. Yusuf'un hayatı ve İsa'nın hayatı arasında başka hangi benzerlikler bulabilirsiniz?
3. Tanrı'nın geleceği kesinlikle biliyor olmasına rağmen, bizim yine de yaptığımız seçimlerde özgür olmamız gerçeği hakkında düşünün. Bu iki düşünceyi nasıl bağdaştırıyo?